ANUL XI. No. 1286 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 8 Ianuarie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

LUCIAN POPESCU abandonează boxul?...

Știrea nu este nouă.

Ne-a vestit-o, la reîntoarcerea sa dela Barcelona, d. Ion Popescu. Lucian ne-a confirmat-o.

Și de atunci, s'a repetat neîntrerupt printre inițiați, în acelaș crâmpeiu de dialog concis și îngrijat:

— Ai auzit?

— Ce?

— Lucian abandonează boxul.

N'am înregistrat-o, fiindcă n'am voit să devină declarație, revolta momentană a boxeurului care ne-a chenăruit patrimoniul cu două titluri continentale. Și a organizatorului pe riscurile căruia s'au perindat pe ringul românesc, cele mai consacrate nume de boxeuri străini.

Dela Challenge și Angelman, până la Thil și Roth.

Fiindcă orice s'ar întâmpla de aici înainte, un lucru este cert: în tentele sale de afirmare, boxul românesc și-a identificat până acum câtva timp eforturile, numai cu acelea ale celor doi necontenit ultragiați ai săi: Lucian și Ion Popescu.

Lucian l-a săltat peste dâmbul anonimatului. Strecurându-l în turul unui prestigiu pe care depose-darea lui Kid Oliva de titlul de campion european nu i-l mai putea toemi.

Iar d. Popescu a colaborat apoi la celelalte victorii ale lui Lucian. Suportând — într'o vreme când 30 de lei o galerie reprezenta o sumă inacesibilă — deficiturile progresive ale reuniunilor cari reclamau bugete de peste 400.000 de lei. Dar aduceau în schimb excedente morale incalculabile: consacrarea lui Lucian, Victoriile lui Spakov, Ascensiunea lui Axioti. A lui Stoian, a lui Doculescu și a lui Gorun.

Ne-am întrebat deaceia întotdeauna: dece ostilitatea spectatorilor bucureșteni pentru singurul boxeur român, campion european? Și dece, în pauzele dintre organizări, organizările aproape dușmănoase ale confraților, împotriva lui?

Patruzeci de mii de maghiari și-au frământat la Budapesta în timpul matchului Ungaria — Italia, o emoție pe care nu și-o mai puteau stăpâni.

Aplaudând, țipând, strigând, urlând, sărind de bucurie în clipele de dominare ale echipei ungare. Și materializându-și delirul într'un răcnet pe care 40.000 de guri îl plesneau simultan în acustica terenului. Aproape asurzitor:

— Tempo magyarok! Tempo magyarok!...

Iar în momentele critice 40.000 de frunți maghiare s'au încrețit deasupra unor ochi împietriți de emoție. Terorizați de spaima înfrângerei. Cercuiți de grimaze oribile.

De încruntări.

Nu pretindem firește și la București aceleași scene.

Șovinismul n'a alterat încă obiectivitatea critică a spectatorilor români.

Este inadmisibil însă într'un match în care ungurii s'ar fi crispat de emoția unui insucces, ca spectatorii români să meargă în totdeauna cu adversarul lui Lucian de al cărui «eșec» din coada numelui îi leagă cele mai autentice înrudiri de conaționalitate.

Aplaudându-l pe cel dintâi. Și neavând pentru celălalt decât invective.

Și totuși scena aceasta s'a repetat. De două ori. De cinci ori. De cincizeci de ori. Necontenit.

Dece?...

Este probabil că întrebarea aceasta și-a pus-o și Lucian. Cu vigoarea lui însă, care a răsturnat aici multe rezistențe europene — cu toată vrerea protivnică a spectatorilor și cu toată credința contrarie a confraților — a ignorat răspunsul. Nu-l interesa.

Îl remontau succesele.

Când însă opus mereu unor adversari mai buni, din ce în ce mai buni și mai neoportun aleși, a cunoscut și el colace nu este exclus din cariera niciunui boxeur, ostilitatea spectatorilor a căpătat alt colorit.

In străinătate, unde a pierdut în fața lui Huat, a lui Bernasconi sau a lui Girones, nu l-a mai ajuns adversitatea publicului bucureștean. L-au găsit însă, criticele ziarelor românești cari l-ar fi vrut mereu victorios. In fața oricui. Un Manlache Pleșa din «Velerim și veler doamne» al d-lui Victor Ion Popa.

Trăznind de putere, de vrajbă și de nervi. Temut și invincibil.

Chiar în fața lui Bernasconi... Chiar în fața lui Huat... Sau a lui Girones, pe care nimeni n'a reușit încă să-l învingă în ultimii cinci ani.

Și obosit mai mult de hărțuiala acestora decât de insuccesele pe cari declinul său pasager și valoarea boxeurilor cari l-au învins, le scuză total, a anunțat la întoarcere:

— Abandonez!...

In anul când Carpentier, la 40 de ani, este aproape obligat de parizieni să reapară pe ring, retragerea lui Lucian, la 20 de ani, este desigur o glumă.

Dar și o lecție pentru spectatorii bucureșteni.

GEORGE FULGA

Săptămâna

Bine că s'a terminat și cu festivitățile tradiționale, din cauza cărora era cât p'aci să uităm că mai există sport în țara românească. Căci, desigur știți și dv., după legile și regulamentele în vigoare, cluburile de tot felul sunt libere să facă orice în zilele de Crăciun, Anul nou și Bobotează, așa că, numai de sport nu ale mai arde în solemnele momente...

Noroc însă că ultimul exod peste hotare, nu ne-a lăsat în țară mai mulți sportivi decât degete la mâini, așa că chiar în eventualitatea că ai fi vrut să renunți la privilegiile legale (caltaboși și celelalte) și încă n'ai fi avut ce vedea. După cum n'au avut nici cernăuțenii, cari profitând de faptul că Bucureștii au rămas cu o echipă neîmperechiată de hockey pe ghiață, au invitat-o să-și petreacă sărbătorile la ei acasă. Ceiace nu i-a împiedicat ca, după o partidă egală de bun venit, să-i ofere o respectabilă porție de puncte în urma căreia hockey-ul cernăuțean și-a câștigat din nou drepturile de a fi ținut în seamă... Până, bineînțeles, va reveni perechea care pribegește pe cine știe unde...

La Timișoara, pe neanunțate, aproape chiar în taină, au început campionatele naționale de ping pong la care se înghesue jucători din toată țara. Nu cunoaștem exact cu ce se vor alege cei cari au făcut costisitoarea deplasare, dar nu ne vine a crede că n'au fost ademeniți și de data aceasta cu perspectivele unei agreabile plimbări la Paris. Am putea chiar să pariem că o tragere sigură pe șoară a strâns atâta tinerel în capitala Banatului, pentrucă altfel n'ar putea fi confirmată regula că cine s'a ars odată... se va arde neîncetat.

Nu e vorbă, ispita în această direcție este irezistibilă, pentrucă, în fond, n'ar fi stricat ca Franța să ne cunoască în bloc de'a A la Z, cu tot ce avem, în toate domeniile și în toate mărimile. Ne cunoaște, fără îndoială, în football și în box, mai bine decât ne cunoaștem noi înșine. Și asta grație C. A. O.-ului și Crișanei cari și-au împărțit frățește Franța în două, răvășindu-i toate speranțele locale și deopotrivă, echipei maestrului Alexandrescu, năpustită exclusiv asupra boxului din Paris... Din care a făcut harcea parcea în doi timpi și trei mișcări, semănând panica pe unde-i semnalată. După ce Axioti a pus la punct pe Besneux pentru a avea drept să înceapă cu celelalte speranțe franceze, Toma Aurel a lichidat cu Sanchez pentru a dovedi că de fapt începutul îl făcuse pe seama lui Huguenin. Operația era strict necesară, datorită faptului că francezii nu se lasă convinși prea ușor. Din instinct și din alte motive la fel de plauzibile...

La Tatra însă, reprezentanții hockeyului românesc n'au avut nevoe de prea multe probe pentru a-și dovedi puterea. Nu le-a trebuit decât două partide pentru a li se uita trecutul și încă două pentru a li se prezice viitorul...

Atmosfera rece s'a dovedit odată în plus prielnică raționamentului perfect.

L. ROȘIANU

De vorbă cu locotenentul Papana

Campionul mondial de bobsleigh despre participarea României la campionatele dela Garmisch și Engleberg. Șansele noastre. Problema fondurilor pentru deplasare

Am arătat într'unul din numerile noastre trecute că plecarea echipei de bobsleigh a aviației la campionatele mondiale dela Garmisch și Engleberg este incertă. Și asta din motive de ordin material pe cari, cel puțin în acest sport, le credeam, hai să-i zicem... inactuale. Pentrucă fondurile deplasării unor echipe reduse nu implică sacrificii prea mari din partea celor cari sunt sortiți să le facă și apoi — mai ales — pentrucă situația excepțională pe care ne-a creiat-o bobsleigh-ul în sportul mondial ar fi trebuit să stimuleze infinit mai mult pe cei cu dare de mână...

Și cu toate acestea, până mai zilele trecute, reprezentanții noștri încă pribegeau pe la porțile mărinimoase, în speranța unor subvenții cari să le deschidă drumul străinătății și sportului românesc pe cel al consacrării definitive.

In această goană s'a petrecut însă și un fapt care arată cu prisosință adevărata situație a sportului românesc, nevoit încă să-și strângă subsidiile din stânga și din dreapta.

La concursurile de bobsleigh din Germania și Elveția concurează două echipe românești. Ambele au nevoie de bani. Una din ele aavut însă ghinionul să plece la sfârșit, după ce cealaltă... își făcuse suma (se spune chiar că ar fi făcut și prisosuri). Așa că, pe unde a bătut i s'a răspuns: «am dat odată pentru bobsleigh. Regretăm, dar nu mai putem da».

Și-a încropit totuși și că până la sfârșit o sumă oarecare, așa că tot va porni la drum. N'ar fi fost însă mai cuminte și, totodată mai civilizat, ca oficiul de colector să-l fi făcut autoritatea sportivă respectivă? S'ar fi evitat situația de azi, când una — se zice — are mai mult decât îi trebue și nu s'ar fi dat un spectacol profund dăunător sportului.

Dar pesemne că așa a fost dat să fie..

•

Am avut eri prilejul să stăm de vorbă cu locotenentul Papană, campionul mondial la bobul de 2 persoane și care va reprezenta și anul acesta România împreună cu căpitanul Hubert la principalele concursuri internaționale.

Distinsul sportiv, care conduce e-

D. LOCOT. AL. PAPANA

chipa aviației, — amenințată până mai eri să nu mai poată concura la campionatele mondiale dela Garmisch și Englebert, ne-a împărtășit o serie de amănunte extrem de interesante cu privire la această deplasare care — totuși se va face.

— Așa dar, pițcații?

— «Slavă Domnului! Vom concura între 27 și 28 Ianuarie la campionatul mondial pentru boburi de 4 persoane la Garmisch în Germania și între 3 și 4 Februarie la campionatul mondial pentru boburi de 2 persoane la Engleberg în Elveția. Și, dacă vom avea timp și bani, vom participa la Derby-ul și la cupa de aur a orașului St. Moritz între 10 și 11 Februarie.

Cu câte peripeții însă.

«Avem la dispoziție două boburi splendide de metal pe cari ni le-au oferit atât de grațios cetitorii «Curentului» prin subscripția de anul trecut. Ele au fost construite în întregime din metal de către fabrica «Feicrabend» din Engleberg și au costat 110.000 lei. Nu au fost aduse în țară, deoarece coincidența a făcut ca cele mai importante concursuri din anul acesta să aibe loc la Engleberg și Garmisch, orașe la câteva ore distanță unul de altul. Boburile ne așteaptă așa dar pe câmpul de luptă».

— Cum ați rezolvat problema fondurilor?

— «Până acum câteva zile aveam boburi, entuziasm, speranțe, dar n'aveam bani... Am bătut însă la toate ușile și am reușit până în cele din urmă să facem posibilă deplasarea noastră la campionatele mondiale. Ne-au dat sprijinul necesar, ministerul armatei prin d. general Uică, ministerul de externe prin d. Savel Rădulescu, ministerul de interne prin d. Inculeț, d. Herdan, soc. Macabi, Reșița, Titan Nădrag Călan, Fabrica Scherg din Brașov prin d. Schmitzler, magazinul Prager, ministerul Muncii, Soc. de telefoane, ministerul comunicațiilor, soc. I. A. R. din Brașov și alții.

După cum vedeți am găsit până în cele din urmă bunăvoințele necesare unei deplasări de care era legat fără îndoială prestigiul sportiv al României cucerit cu prețul atâtor sforțări în trecut.

— Ce perspective aveți?

— La Garmisch participă echipa cu care am câștigat anul trecut la Sinaia toate cele 10 cupe puse în competițiune. Ea este formată din căp. Hubert, căp. Bălțărețu, lt. Ulise Petrescu, lt. Ortopoff și eu.

Din partea României va participa în mod oficial și echipa condusă de căp. Angelescu. Din străinătate și-au anunțat până acum participarea Germania (2 echipe), Austria (2 echipe), Cehoslovacia, Elveția, Franța, Italia și Anglia.

«Pista dela Garmisch este construită de arhitectul care a făcut-o și pe cea dela Lake Placid și va servi și pentru jocurile Olympice de iarnă

(Continuarea în pagina 4-a)

Responsabilitatea călăuzei

Pe marginea morții arhitectului Câmpeanu

Nu vom căuta să ridicăm colbul depe tristul eveniment al morții tânărului Câmpeanu, căzut în ajun de Crăciun pe steiurile Vârfului cu Dor.

Ar fi o impietate față de decedat și am face rău prietenilor și cunoscuților celui care a fost tânărul Câmpeanu, prin reeditarea și povestirea nenorocitei întâmplări.

Vom vorbi însă în rândurile de față despre dificila problemă a responsabilității nenorocirii.

Nu-s vinovați nici [illegible]nii lui de grup, nici acei cari l-au întâlnit și l-au abandonat la 200 de metri de cabana Jepilor Mari.

Nu-s vinovați, deoarece ori cât ai fi de cunoscător și emerit turist, nu poți face față luptei cu năprasnicele elemente ale naturii.

Or, cine a umblat iarna pe munte știe că o negură deasă poate să imobilizeze pe drumeț 8 și 10 ore într'un punct.

Și dacă ai nesansa ca în acest răstimp să sufle și crivățul, atunci ai cele mai multe șanse să cazi în somnolența prevestitoare a morții prin degerare.

Încă odată deci, vinovați nu sunt cei cari l-au însoțit și l-au abandonat și nici acei cari l-au ajuns din urmă.

Vinovatul este călăuza PLATITA ca să-l conducă pe drumuri de iarnă spre Peșteră.

Nu-i era îngăduit călăuzei Pascu să abandoneze pe unul din acei care-l plătise ca să-l conducă!

In străinătate, în Elveția, călăuza care părăsește clientul (și acesta este sortit morții), suferă rigorile legii și i se ridică pentru totdeauna dreptul de a mai conduce în munți.

Dar... în Elveția corpul călăuzelor este constituit, iar datoriile și drepturile lor sunt legiferate, pe când la noi nu există decât drepturi pentru cele două-trei călăuze și nici un fel de datorie.

Ne reamintim una din primele noastre escursiuni în Făgăraș. Nu cunoșteam regiunea și am fost nevoiți să solicităm oficiul unei călăuze în persoana unui sas: d. Roth. Tot timpul, vreo 60 km. a mers în fruntea convoiului în pasul celui mai slab din grup. A și pus de altfel la început condiția că nu înțelege să conducă decât numai în cazul când i se garantează că va fi ascultat.

Și astfel, Roth a mers în frunte într'un tempo ce exaspera poate și pe cel mai slab dintre noi.

La nici un moment nu s'a gândit să abandoneze pe cei slabi, pornind în pas întins cu cei tari.

Pe când... în sărbătorile Crăciunului la Sinaia, o călăuză și-a uitat menirea și a abandonat pe unul care deși nu era dintre cei slabi, totuși era într'o stare ce necesita urgența lui transportare în vale.

Vinovat de moartea lui este călăuza

I. S.

Federația internațională de rugby a luat ființă

Ședința dela Paris. Țările participante. Comunicatul oficial al ședinței. Opoziția Franței și a Italiei. Delegatul României interviewat de «L'Auto»

PARIS, 7. — La sediul Federației franceze de rugby a avut loc ieri ședința de constituire a «Federației internaționale de rugby».

Nouă țări au fost reprezentate la această ședință: Franța, Germania, Cehoslovacia, Catalonia, Olanda, Portugalia, Italia, Suedia, și ROMANIA.

In sala de festivități a Federației franceze de rugby, delegații celor 9 țări au luat loc, flancați de numeroși trimiși speciali ai ziarelor de sport străine și de aproape toți rugbyștii francezi.

Atmosfera, încărcată la început, s'a limpezit treptat. Cu toată opoziția — deghizată, bine înțeles — a Italiei, și mulțumită, mai ales, admirabilului tact al d-lui Danton, reprezentantul Franței.

OPOZIȚIE CU RANDUL

Chemată să organizeze rugbyul internațional, să stabilească normele întâlnirilor și să impună astfel un sport care nu se bucură încă de o popularitate excepțională, «Federația internațională de rugby» a întâmpinat totuși o opoziție dârză.

Mai întâi, pe aceia a Franței.

In câteva articole, «Gazeta Sporturilor» a elucidat recent chestiunea aceasta, detaliind-o suficient pentruca să se vadă și motivul acestei opoziții și felul în care s'a manifestat.

Nu mai revin deci.

Trebue neapărat subliniată însă, schimbarea de front care s'a petrecut în timpul ședinței de constituire a F. I. R. A. Felul în care Franța s'a declarat subit pentru ideia unei «Federații internaționale».

Și mai ales, neașteptata opoziție a Italiei, care — dece?... — s'a mărturisit deodată o ireductibilă adversară a coordonării rugbyului internațional.

Duelul (oratoric) dintre contele Rossi — delegatul Italiei — și cei 3 reprezentanți ai Franței a fost extrem de savuros.

A ajuns uneori până la liziera unui adevărat conflict. S'a oprit însă regulat, transformându-se — prin butadele celor 3 francezi — într'un fel de discuție ironică din care delegatul Italiei n'a eșit nici învins, dar nici victorios...

Și, până la sfârșit, «Federația internațională de rugby» a fost votată și de Franța — fosta opozițională — și de Italia, opozițională de ultimă oră.

DELEGAȚII

Cele 9 țări participante au fost astfel reprezentate:

Germania și Cehoslovacia, prin d. Meister.

Catalonia prin d. Masana.

Olanda prin d. Van Booven.

Portugalia prin d. Debou.

Italia prin d. Rossi.

Suedia prin d. Jaureguy.

Franța prin d-nii: Danton, Laureat și Rolland.

ROMANIA prin d. Cionga.

CATALONIA ESTE STAT?...

Ședința a debutat cu un divertisment pe care buna dispoziție generală l-a prelungit aproape 15 minute. Subiectul: **Catalonia este stat?**

Poate prin urmare să ia parte la ședință, să voteze și eventual să impună anumite directive?

La sfârșitul calambururilor, a căror savoare n'o putem transcrie, d. Masana — delegatul Cataloniei — a câștigat partida: Catalonia a fost recunoscută stat și a rămas în ședință.

COMUNICATUL OFICIAL

La sfârșitul ședinței, s'a dat următorul comunicat oficial:

«După ce au adus omagii eforturilor Federației germane și ședinței preliminare dela Turin pentru constituirea unei Federații internaționale, delegații următoarelor țări: Germania, Cehoslovacia, Olanda, Catalonia, Portugalia, Italia, Suedia, Franța și România, au hotărât înființarea unei Federații internaționale de rugby amator.

Federația franceză de rugby a propus un proect de statute și regulamente.

Aprobarea lor va fi pusă pe ordinea de zi a viitoarei ședințe a F. I. R. A., după ce vor fi fost aprobate în prealabil de Federațiile țărilor interesate».

VIITOAREA ȘEDINȚA

Va avea loc la Hanovra, cu ocazia matchului: Franța — Germania.

Cu această ocazie va fi constituit Biroul F. I. R. A. și vor fi votate statutele.

(Continuarea în pagina II-a)

Toma Aurel victorios la Paris

O admirabilă performanță a campionului român

PARIS, 8. — Aseară a avut loc reuniunea obișnuită dela Central Sporting Club, al cărei match vedetă îl constituia întâlnirea dintre campionul României Aurel Toma și noua speranță franceză Sanchez.

După cum se știe, compatriotul nostru urma să fie opus campionului Europei la categoria muscă Fraxille Gydé, care a devenit însă

TOMA AUREL

indisponibil în urma faptului că acceptase provocarea spaniolului José Arilla cu care urmează să susțină în curând un match pentru titlu.

Adversarul de aseară al lui Toma Aurel este un boxeur de mari posibilități care s'a relevat în ultimile reuniuni dela Central, fiind în acelaș timp unul din elementele în cari francezii pun mari speranțe.

Pentru compatriotul nostru, pregătit sub atenta supraveghere a maestrului Alexandrescu, adversarul de aseară n'a fost însă decât o pradă ușoară și în acelaș timp un nou prilej de temeinică afirmare pe ringul francez.

Intr'adevăr, lupta a fost condusă tot timpul de Toma Aurel, care mai bine ca oricând și-a dominat net adversarul în toate compartimentele partidei.

Invingând net la puncte și aplaudat călduros de cei 2000 de spectatori cari umpleau sala dela Central, campionul nostru s'a afirmat ca un element pe care ringul francez îl va consacra definitiv.

După victoria contra lui Sanchez și mai ales în urma stilului în care a fost obținută s'a oferit lui Toma Aurel o serie de noui întâlniri foarte interesante din punct de vedere al burselor ca și al perspectivelor de viitor.

Cei mai buni 10 sportivi ai Franței

Clasamentul anual al ziarului „L'Auto"

Numărul de anul nou al ziarului L'Auto conține foarte interesante clasamente ale sportivilor francezi. După ce se ocupă întâi, de fiecare ramură în parte, cronicarul francez publică un tablou de onoare, în care clasează pe primii zece sportivi francezi. Clasamentul este făcut în baza performanțelor reușite în cursul anului și se pare că el oglindește viu valoarea celor mai de seamă vedete ale sportului francez.

GEORGES SPEICHER

In fruntea clasamentului stă un ciclist: Georges Speicher. S'ar putea crede că dragostea pe care o nutrește orice francez pentru sportul pedalei, a făcut pe redactorul clasamentului să acorde primul loc unui reprezentant al acestui sport. Adevărul este însă că Speicher este cel mai indicat să figureze în vârful piramidei. A câștigat Turul Franței, fără îndoială cea mai măreață probă ciclistă din lume și campionatul mondial de fond. Sunt două titluri cari justifică pe deplin situarea lui Georges Speicher în primul loc.

LUI GUSTAVE LEMOINE

i s'a acordat locul al doilea. Și pe drept cuvânt, întrucât lui îi revine meritul de a fi deținătorul recordului mondial de înălțime în avion. Incă foarte tânăr, Gustave Lemoine se poate mândri cu performanțe ce nu stau la îndemâna oricui.

UN ALT AVIATOR

Paul Codos a fost creditat cu locul al treilea. Codos a făcut parte din echipajul avionului Joseph Le Brix și a stabilit, în tovărășia lui Rossi, recordul mondial de distanță în linie dreaptă. A fost clasat în poziția treia și pentru alte numeroase merite aviatice.

FOOTBALL-ISTUL LANGILLER

urmează după Codos. Căpitan al echipei de football a Franței, Langiller a depus toate diligențele pentru o cât mai bună reprezentare

(Continuarea în pagina 4 a)